

Parachutisten landen bij de Moerdijk.

De eerste grootschalige luchtlandingsoperaties vonden plaats tijdens de Duitse aanval op Nederland in 1940. Een heel legerkorps werd ingezet. Het korps voerde in Nederland een tweetal operaties uit. Het doel was het bezetten van de bruggen over de grote rivieren bij Moerdijk, in Dordrecht en in Rotterdam en tevens vliegveld Waalhaven. Via Noord-Brabant kon men daarna oprukken naar Rotterdam. (B.L.)

Losse Flodder 1: Dik en donker

Onderlest was 'k in 't Slierechs Museum bij de Dialectwaarekgroep van d'n Historische Verêêniging. Mooi dat ok de aanweziges d'r zegchie konne doen. We kreges 't verzoek om zôôveul mogelijk van onze (oorlogs)herinneringe is op te schrijve. Dat mog ok gerust in 't Nederlans, wier d'r gezeed. Hullie zouwe 't dan wel in 't Slierechs 'vertaole' voor de Maarewestreek.

Toe de bevrijding kwam, was 'k zeuve jaer. As kaaind beleef ie nò nie aalles van d'n oorlog hêêmel bewust. Meschie is 't tóch de moeite waerd om wà te vertelle over m'n gedachtes van toen. Om in de juiste sfeer te blijve, zà 'k 't mor Losse Flodders noeme. Eên vâ m'n êêste herinneringe is van 'n keer bovenaan 'n stoep in Wijk C ter hōôgte van de Tollesteegt. We stinge daer mè wà bure. Ik zat op d'n aarem vâ me vaoder. We zagge vliegtuige over vliege en d'r spronge zôôwaer mense uit. Aalles was goed te zien richting Braobanse Biesbosch. HET was begonne ...

M'n vaoder hà laeter is 'n roeibôôt te pakken wete te krijge. Die lag naest Leen de Leur. Leen had 'n metselbedrijf tegenover de Tollesteegt. Vlak daerbij, tege de wal bij Leene, dichbij 't begin van 't Klaaindiepie lag note bêêne een grôôten aarek mè Duitse seldaote. As kaaind wier 'k op 'n aevend is dik en veraal donker aangeklêêjd. 'k Mos mee met de roeibôôt naer Overdiep. 't Was aeredonker en we mogge nie gehoord worre. De roeispone wazze daerom omwikkeld mè lappe en lorre om dat te beraaike.

Nou hà me vaoder, mor dat hoorde ik pas jaere laeter, een touw gespanne vanaf 't punt van vertrek naer 'n paor ouwe bakke van Vollekere. Op die manier het ie z'n aage daer hêêl stillechies naer toe getrokke, zôôdat de moffe hum hêêlemael nie hoorde. Toe gonge me de revier over. Ik moch abseluut gêên geluid maoke. In de buurt van de Helsluis, meschie nog wà vedder, wier behoedzaam afgemeerd bij 'n bevrienden boer. D'r wiere eteswaore ingelaoje, zôôas aerepel, biete, graon en groentes. Kroiwaoge nae kroiwaoge gong d'r in. "Nog mor êên!" zee me vaoder elleke keer. D'r bleef bekant gêên boord over. Ik d'r bovenop en toe weer trug.

Soms stopte me vaoder behoedzaam mè roeie. Dan mosse me saome plat gaon legge, As de felle lichte van de schijnwaareperlampe vedder zwenkte, gonge me weer verzichtig voort. Zôô beraaikte we weer 't punt vanwaer 't touw begon. De leste paor honderd meter gonge ok naer wens. Ik wier naer bed gestuurd, en vaoder gong met oomes, kennisse en bure de boel uitlaoje en verdêêle. Moeder kon weer 'n paor weke in 't keukentjie veruit! Gelukkig was 'k nie nôôdig gewist als excuus tegenover die Duitsers! Toe 'k de vollegenden ochend d'n buit zag legge, zee 'k tege me moeder: "Nou hoof 'k zeker gêên klaaine juntjies meer te gaon haole?" Die groeide naomelijk tusse de schuine bezaltkaaie buitendijks. Moeder raaike me 't pannechie aan en zee allêên mor: "Assieblief!" En weg was 'k!

J. Blom